

“MAMA, LA PITANSA A L’HA MORDUME”

A son bastaje sinquant’anni ‘d folairà andustriaj pér creé ij mostro dël nuclear, l’efet sèra, la déstrussion éd le foreste, él përtus ant l’oson, ma da lòn ch’ a smija ‘l pes a deuv ancor rivé. Adess ij mostro dl’andustria internassional an jé dan edcò da mangé.

Ant él nòst piat.

Da quàich ann a son rivâje le compagnie dël “transgénich”, ch’ a prodùvo e a campo ‘n sél mèrcà global d’aliment ch’ a son modifìca genetícamen. A sarìa coma dì dovré ‘n procediment ch’ a pérmet, pér esèmpio, éd gionté dij gén ch’ a fan chérse la resistensa ‘d serte piante contra j’insét, mofe o “virus”, pér evité ch’as pijo ‘d maladie. L’avnì, da lòn ch’ a smija, a ponta pròpi ansima a ste piante modifìca. As deuvro meno velen chimich, con gran vantagi pér le spèise ‘d produzion. Sempe pér fé quàich esèmpio, a son già stàite otnùe éd granaje e ‘d férzaje ch’ a consènto éd prodùre euli ch’ a conten meno acid grass nensatur (responsaj éd vaire maladie ‘d cheur e ‘d sircolassion), patate che ‘nt la fritura a ciucio meno euli (a conten-o pì d’amid), tomatiche ch’ a marso nen (pér l’inattività d’un particolar enzima), frôle antigel (a conten-o adritura ‘d gén “robà” a ‘d pèss artich),

carn meno grassa (modificand ant él bocin l’ormon éd la chérsùa), pan sempe frèsch (a conten meno amilòsi) e via fòrt. Tuta ròba bon-a e san-a, là. Contut, a-i é quàich dubi ch’ a ven subit an ment. A-i é la témma, pér di, che a longh andé, tute ste bele ‘nvension a peusso ‘dcò porté quàich problema pér él consumator. An efet, le conseguense d’inquinament genetich a podran esse mzurà e valutà mach an temp pitòst longh.

Da nòst pont éd vista, a vanta dì che l’asar pì gròss a l’è sens’ autr rappresentà da le alergie e da le ‘ntossicassion. I l’oma già vèddù ‘d cas d’antoleransa a la sòja (ch’ a l’avio giontà-je ‘n gén dla nos brasilian-a), e peuj iritassion antestinaj, brosse, eczema. Coma se tut sòn a bastèissa nen, i dovoma gionté ‘l problema dl’echilibri ambiental, ch’ a peul esse modifìca belfé da l’antrodussion éd quaidun-a dë ste piante da laboratori. Ste produzion transgéniche a masso nen mach ij parassita dle piante, ma ‘dcò d’insét utij a la polinisassion. A l’è dëmostrà che la mélia transgénica a l’è mortal nen mach pér le bòje dla mélia, ma ‘dcò pér le larve dla farfala monarca. Parèj, a son sempe ‘d pì le preuve che l’angigneria genética a produv éd neuv arzigh,

pér j’ecosistema, an émnassand l’echilibri fra le rasse naturaj. Oltra tut j’O.G.M. (Organism Genéticamente Modificado) spatarà ant l’ambient a podrò trasferì ij sò carater a le rasse naturaj, creand éd forme ‘d vita fòra da nòst contròl. Se pér anteresse econòmich e sfrutament comercial as dovèissa arforsé, pér dine un-a, un tipo sol éd mélia resistenta ai parassita esistent, e a vnèissa bandonà la produission d’altra qualità ‘d mélia, a podria esse an pericol adritura la midema survivensa dla mélia. La mélia modifìca genéticamente a sostituirà le qualità naturaj portand-je a l’estinsion. Dësmentioma nen che an natura a l’è, con la biodiferénsa, ch’as garantiss la resistensa dle varie spece contra j’attach dij virus e dij parassita. N’autr problema da ten-e da cont a l’è col éd tipo econòmich ch’ a dzorèsta ansima a nòsta agricultura, ch’ a l’ha sernù pér l’avnì éd ponté tut an sla qualità, an sla tua e an sla valorisassion dij prodòt tipich, e ch’ a vnirà motobin penalisà da la chérsùa dle multinassionaj éd la genética aplicà.

Question d’etichëtta. L’Union Europènga a l’ha amëttu la comercialisation éd 16 OGM (tabach, sòja, mélia...), che, magara mës-cià con vegetaj naturaj, a ven-o dovrà da le

asiende ch’ a prodùvo alimènt.

OGM a son present an sél mèrcà italiano an pì dël 60% dij prodòt alimentar an vendita, dai biscotin ai surgelà, dal pan ai piat pront. Él Comità Permanent an sj’Aliment éd Brussèl, a l’ha aprova na propòsta ‘d regolament éd la Comission Europènga an sl’etichetatura d’aliment ch’ a l’è bio d’ingrediente transgénich. La propòsta a fissa a l’1% la seuja d’OGM ch’ a farà scaté l’obligh éd la tichëtta. Pér coj aliment ch’ a contenran gnum OGM, as podrà scrive an sla tichëtta “non contiene OGM”. An Italia, la lege ch’ a recepiss ste directive europenghe a l’ha ‘dcò aprova la costitussion d’un comitè científich pér j’arzigh da agent biològich. A sè s-ciama “Comitato Nazionale per la Biosicurezza e le Biotecnologie”, a l’ha ‘l but éd valuté e controlé j’asar ch’ a peulo derivé da j’agent biològich e a deuv curé l’anformassion e la diffusion dle conoscenze an sle biotecnologie. Purtròp, tut ésto ambaradan, a sente le associassion dij consumator, a l’è tut àutr che suficent, ma j’anteresse econòmich an gieugh a son dësmzurà. Ant j’ani 2000 él gir d’afé dël mèrcà d’OGM a l’ha superà ij 3 mijard éd dòlar, valadì apopré

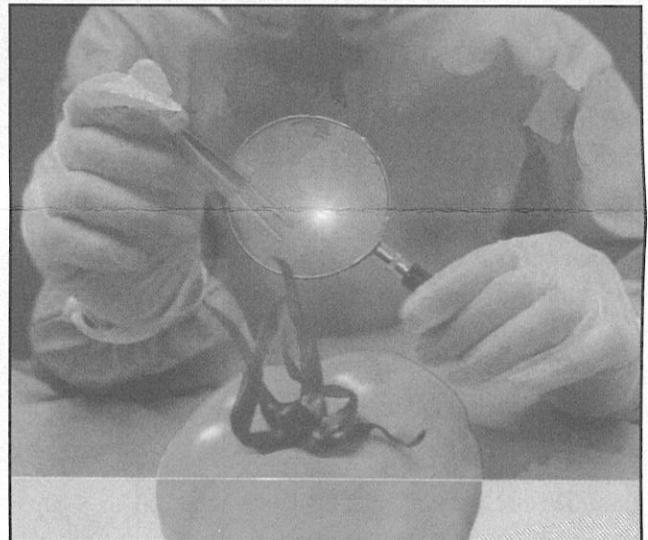
setmila mijard éd nòste lirëtte.

El pro e ‘l contra.

Éd sigur le biotecnologie a garantiran pér l’avnì na motobin pì bondosa quantità ‘d mangé pér n’umanità ch’ a cor anvers l’enésim randobi demogràfich. A eufriran peuj la possibilità d’arduve l’utilisassion éd sostanse chimiche an agricultura e magara neuve possibilità ‘d depuré l’ambient, gràssie a piante bon-e a surbi metaj pesant d’ant él teren e d’ant l’aria. Ant él camp sanitari as podran prodùve mèisin-e pì vajante, pì sigure, pì econòmiche, magara con la possibilità ‘d varì da le maladie che ‘ncheuj a son sensa cura. As produvran éd neuve sostanse ch’ a mijoreran nòsta vita: bactéri, piante e animaj as trasformeran an fabri-

che pér èsforne-ne vacìn e trapiant, meisin-e e euli, aliment perfetament balansà e lait adissionà ‘d vitamin-e. Ma ‘l daré dla midàja a l’è nen da pòch: motobin facilment le neuve tecnologie a selescioneran bòje resistente a minca tentativ d’attach, e ròba dël gener. Ant le pérson-e a chérseran le resistense a j’antibiòtic e le alergie alimentar. Se le tichëtta ansima ai prodòt a saran nen bastansa ciàire, chi ch’ a sarà alèrgich a ‘rzigherà ‘d mangesse ‘d ròba ch’ a j’ causerà ‘d reaccion pericolose. Sensa contè peuj la possibilità che serte andustrie a peusso breveté ‘d gén, fasand soa na bela fëtta dël patrimòni genetich dël pianeta. Ma costa a l’è n’autra stòria, ch’ a va a sforè ‘nt él camp éd la pirateria genetica.

Gioanin Mariëtta

Ij nemis dël nemis éd la patria a veulo gaveje ij debit

IJ PAIS PÒVER E NOI

a seguita dal nùmer passà

A costa mira, nè stat a peul amëtte ‘d nen podèj paghé: a l’è lòn ch’ a ciama fé faliment. A l’è na còsa motobin ràira, pérchè nè stat ch’ a duveissa fé faliment a pérderia pér sempe minca credibilità (lòn che an anglèis, e soens edcò da noi, as ciama “rating”, ch’ a sarìa peui soa “valutassion”) e minca possibilità ‘d vende ij sò titoj. E peui jé stat as giuto an fra ‘d lor.

E parèj i rivoma a parlé dë scancelé ij débit. Ch’ a veul nen dì che gnum a paga, ma che la banca mondial (“World Bank”) as pijsa chila ij débit éd lè stat e a paga chila j’investidor.

An essend che jé stat, o almen coj che a peulo, a pago na cotiss tuti j’ani pér manten-e la banca mondial, a la fin nojautri i pagheroma a j’investidor foresté ij débit coma, pér esempi, dij pais african. Gnente ‘d mal, as capiss, ma a vanta esse ciàir.

Él problema a son pitòst le conseguense éd la scancelassion dij débit: 1. s’i l’eve lesù fin-a a sì, i l’eve notà che mi i l’hai mai parlà dël sitadin éd col pais, pér esempi afrikan, crasà dai débit. E sossi pérchè col pòver sitadin, an tut ès dëscors, a-i intra nen: chiel a l’ha avù gnum vantagi dai sòld che sò stat a l’ha pijà e a l’avrà gnum vantagi da la fin dël dësit, che, com’i l’oma vèddù, a l’è mach

un trasferiment éd sòld ch’ a résguarda noi, la gent dij pais nen pòver. 2. coj ch’ a comando ant ij pais pòver a l’avran pì nen ij débit, e a podran seguité a governé e, ant él cas, a podran seguité a ‘mpinisse ij sacocin. E se lè stat a l’è rivà a la mira ‘d nen podèj pì paghé ij sò débit, a l’è belfé pensé che tant onest e an piòta coj ch’ a comando an col èstat a sio nen. Nòst agiut a l’è stàit, a la bon-a fin, n’agiut ai ditador dij pais pòver.

3. coj midem ditador a podran adess fé d’altri débit e, an savend che tant a la fin a riva la banca mondial, a trovèran sempe coj che a-j’ finansio. E se ij débit éd col èstat a servo a fé robaris-

si e guere, la scancelassion dij débit a sarà stàita n’agiut a fé d’altri robassi e guere.

Ma se scancelé ij débit a peul nen arzòlvé ij problema, còs ch’ a vantaria fé pérchè nòst agiut a riveissa dabon a chi ch’ a n’ha dabzògn?

Fé proget éd dësvlup (stra, ospidaj, scòle, poss e aquedòt) a podria giuté, ma un a sarà mai sigur che ij sòld dij nòsti agiut a rivo dabon a chi ch’ a n’ha dabzògn.

A podria ‘dcò esse na manera pér giuté mach coj ch’ a giuto — coma ch’ a l’è stàit éd cas éd tanti proget.

N’altra solussion a sarìa pì sempia: as podrò deurbe nòste frontere a lòn che coj midem pais a

produvo, dzortut prodòt éd la tera e materiaj nen travajà. E fé an manera che ij sòlit ch’ a comando an coj pais a dessido nen éd buté d’altru taje ‘nsima a lòn che ij sitadin a vendò.

As podrà, an parland ciàir, aumenté la sircolassion éd le mercansie, as podrà avej pì globalisation. Caté lòn ch’ a fan j’afican a veul dì che almen na part éd j’afican a l’avrà un “finansiam” e sensa passé pér le sacòcie, sempe goitre, d’altru gent. As capiss che ‘dcò noi, an catand éd la ròba ch’ a costa meno, i l’avroma nòst vantagi.

Che pér contra i l’avroma mai an pagand la bancha mondial.

Atension: coj ch’ a saran

“giutà” an costa manera a saran nen tuti j’afican. Ma gnanca adess, coma ch’ i l’oma vèddù e coma ch’ a l’è evident. E an costa manera, a la manera dël mèrcà, a esse “giutà” a saran coj ch’ a podran, ant él cas, fé chérse l’economia éd sò pais, an fasand anvestimenti an fabriches e an d’altru attività.

A la fin dij cont, a l’è pròpi cola globalisation che j’ “amis” dij pais pòver a combato ch’ a podrà giuté coj midem pais. Ma a smija che tut sossì a sia malfé da capì. Miraco anans éd giuté ij pais pòver a vantaria giuté ij sò amis.

Mauro Tosco
(mauro.tosco@libero.it)

“CONFRERIA DËL LAMBEL” DONT IJ BUT A SON COJ